

KAI KURIŲ STATYBOS TERMINŲ VARTOSENA: TEORIJOS IR PRAKTIKOS NEATITIKTIS

Lina Rutkienė

Vilniaus Gedimino technikos universitetas, Saulėtekio al. 11, LT-10223 Vilnius, Lietuva
El. paštas l.rutkiene@gmail.com

Modernioje visuomenėje techninės žinios ir techniniai gebėjimai tapo vertybe. Technologizacijos procesai keičia ir kalbą, nes jos raida yra glaudžiai susijusi su visuomenėje vykstančiais pokyčiais. Kalba techniškėja, kadangi žmogus nuolat susiduria su techninėmis realijomis ir jų pavadinimais. Ne visada technines sąvokas žymintys visuomenės vartosenoje paplitę terminai yra taisyklingi. Straipsnio tikslas – anketinės apklausos metodu ištirti tam tikrų, specialiai atrinktų statybos terminų vartoseną, aptarti netaisyklingos terminų vartosenos priežastis, įvertinti, kurie veiksniai – lingvistiniai ar ekstralingvistiniai – tam turi didesnės įtakos, nustatyti, kurios tikslinės grupės – IV kurso Statybos fakulteto studentų ar statybos sektoriaus darbuotojų – kalba terminų vartojimo požiūriu yra taisyklingesnė.

Reikšminiai žodžiai: statybos terminija, lingvistiniai ir ekstralingvistiniai veiksniai, kalbos kaita, anketinės apklausos metodas

doi: 10.3846/coactivity.2010.19

Įvadinės pastabos

Modernus, technologizuotas, sparčiai globalėjantis pasaulis kelia iššūkius ne tik visuomenei, bet ir kalbai. Tokios sparčios socialinės ir kultūrinės kaitos sąlygomis sparčiai keičiasi ir kalba. Pasak A. Giddenso, „modernybė yra rizikos kultūra .<...> Tarsi įsibraunama į teritoriją ir ji kolonizuojama“ (Giddens 2000: 12). Pastaruoju metu dažnai kalbama apie kalbos paprastėjimą ir prastėjimą, netikslingą tarptautinių žodžių vartojimą, skolinių keliama pavojų autentiškajai leksikai. Technologijų įsitvirtinimas visuomenės gyvenime taip pat daro poveikį kalbos raidai. Aktyvus technologijos mokslo taikymas praktiškai keičia kasdienį kalbos vartotojų žodyną – į jį patenka vis daugiau technologijos mokslo terminų, kurie, beje, ne visada yra taisyklingi. Šiame straipsnyje bus apsiribota kai kurių statybos terminų vartosenos tyrimu. Akivaizdu, kad dalis statybos

terminų jau yra patekusi į visuotinę vartoseną. Tai lėmė statybos sektoriaus išsiplėtimas pastaruoju dešimtmečiu (*Profesinio mokymo metodikos centro* parengtos ataskaitos duomenimis, statybos sektoriuje 2008 m. dirbo 107 tūkst. žmonių), su statyba susijusios veiklos populiarumas. Kasdienės kalbos vartotojai dažnai tiesiogiai susiduria su statybos realijomis ir jas įvardijančiais terminais: apie statybą leidžiami specialūs populiarių dienraščių priedai (*Lietuvos ryto – Būstas, Respublikos – Pastogė*), periodiniai žurnalai, skirti tiek specialistams, tiek plačiajai visuomenei (*Statyk, Būstas, Statyba ir architektūra* ir kt.), interneto forumuose, kurie, atrodo, su statyba neturi nieko bendra, diskutuojama statybos temomis. Tarp viešųjų užrašų taip pat gausu statybos realijų pavadinimų. Rimtesni periodiniai leidiniai skiria dėmesio kalbos kokybei, tačiau viešųjų užrašų, o ypač

interneto kalba, atrodo, palikta savieigai. Net ir Vilniuje minėtieji užrašai gana dažnai nesutampa su kalbos normomis: *s l e n k a n č i o s s i s t e m o s* (=slankiosios sistemos), *a k y t o b e t o n o b l o k e l i a i* (=akytojo betono blokeliai), *g e n r a n g a* (=generalinė ranga) ir pan. Nereguliuojamoje interneto erdvėje savo paslaugas ir prekes reklamuojančios statybos įmonės kalbos taip pat nelaiko prioritetingu dalyku. Kalbos situaciją interneto terpėje puikiai atskleidžia vienos statybos bendrovės, pasivadinusios gana pretenzingu pavadinimu, pagrindinio svetainės puslapio tekstas:

Mūsų kompanija „VAKARŲ LANGAI“ – viena iš stambiausių metalinių apsauginių (šarvuotų) „BULLDOOR“ durų gamintojų Baltijos šalyse (Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje). Mūsų tikslas – siekti maksimalios kokybės už mažą kainą ne vartotojo sąskaita, o gamybinės bazės aptarnavimo pigumo sąskaita ir minusuojant pardavimo grandinės tarpininkus. Mes suinteresuoti, kad mūsų klientas gautų prekę už gamyklinę (tikrą) kainą savo šalies teritorijoje plus transporto išlaidos. Kompanija „VAKARŲ LANGAI“ suinteresuota pastoviai bendradarbiauti su statybinėmis ir prekybinėmis organizacijomis, taip pat plėsti savo dilerių tinklą. Mūsų kompanija su malonumu priima kiekvieną, kuris pageidauja tapti mūsų dileriu, atstovu. Tam, kad juo tapti, Jums reikėtų užpildyti žemiau esančią anketą ir šią informaciją išsiųsti mums.

Prieiga per internetą: <<http://209.85.135.132/search?q=cache:hMy3eaRAH80J:www.vakarulangai.lt/+vakaru+langai&c=1&hl=lt&ct=clnk&gl=lt>>.

Tai, kad viešojo rašytinė kalba nėra taisyklinga, ypač blogai, nes būtent ši kalbos atmaina daro didžiausią įtaką sakybinei kalbai. J. Lotmano teigimu, „patys kultūros atstovai į tekstus (t. y. rašytinę kalbą) žiūri kaip į neabejotinai teisingus pranešimus“ (Lotman 2004: 27).

Paradoksalu, kad netaisyklinga kalba yra tos srities, kuri turi puikiai sutvarkytą terminiją: 2002 m. išleistas penkiakalbis *Statybos terminų žodynas*, kurio autoriai siekė statybos terminijos sistemiškumo, žodyne akivaizdžios kalbos gryninimo pastangos: svetimybėms pateikti lietuviški atitikmenys, sukurta nemažai naujadarų. Statybos terminų žodyno mokslinio redaktoriaus akademiko A. Kudzio teigimu, rengiant žodyną „svarbiausias tikslas ir buvo parodyti, kad kalbininkai ir terminologai pirmiausia privalo turėti aiškią terminijos sistemą ir kur galima naudoti gyvoje kalboje jau vartojamus, paplitusius terminus“ (STŽ 2002: 13). Tačiau tokie lingvistiniai veiksniai, kaip sistemiškumas, motyvacijos taiklumas, distinktyvumas, darumas ir ekonomiškumas, ne visada nulemia polinkį vartoti taisyklingus terminus.

Tyrimo organizavimas

Anketinė apklausa buvo organizuota dviem tikslinėms grupėms: VGTU IV kurso Statybos fakulteto studentams, kurie dar nebuvo išklaukę specialybės kalbos kultūros kurso, ir statybos sektoriaus darbuotojams, turintiems 4–21 metų darbo statybos sektoriuje stažą (darbo stažo vidurkis – 14 metų). Studentams buvo išdalytos 167 anketos, tinkamai užpildytos buvo 156; darbuotojams išdalytos 73 anketos, analizei buvo tinkamos 59. Taigi tiek studentų, tiek darbuotojų anketų grįžtamumo procentas yra tinkamas tyrimui atlikti.

Anketoje buvo pateikta 11 specialiai atrinktų statybos terminų. Atrankos kriterijai: vartojimo dažnis ir rašytinėje kalboje (studentų baigiamuosiuose darbuose, spaudoje, interneto tinklalapiuose) pastebėtas šių terminų netaisyklingumas. Respondentai turėjo pažymėti, kurį terminą vartoja arba vartotų, taip pat nurodyti, ar žino, kuris terminas taisyklingas, ir, jei renkasi vartoti netaisyklingą terminą, nurodyti priežastį. Buvo tiriamas ir apklausos dalyvių domėjimasis terminų teorija, prašoma nurodyti, kaip dažnai jie naudoja si informaciniais šaltiniais, norėdami pasitikrinti, ar jų vartojamas terminas yra norminis.

Anketinės apklausos rezultatų apžvalga

Kaip matyti iš 1 ir 2 lentelių, dažniausiai tiek studentai, tiek darbuotojai klysta vartodami terminus *profilis* (98 % darbuotojų ir 96 % studentų vartoja netaisyklingą terminą), *plaukiojančios grindys* (nenorminį variantą vartoja 99 % darbuotojų ir 98 % studentų), *pakabinamos lubos* (netaisyklingą terminą vartoja 99 % darbuotojų ir 98 % studentų). Kalbant apie skolinio *rygelis* vartojimą, matomas nemažas skirtumas tarp darbuotojų ir studentų atsakymų: svetimybę *rygelis* vartoja 93 % darbuotojų ir 69 % studentų. Didžioji dalis studentų žino, kad šis terminas netaisyklingas ir kad jo atitikmuo yra *rėmsijė*, nes pastaruoju metu išleistuose vadovėliuose ir kitoje mokslo literatūroje vartojamas būtent šis terminas. Vadinasi, kalbinė aplinka yra svarbus veiksnys, lemiantis norminių terminų plitimą tiek tarp specialistų, tiek tarp kitų visuomenės narių. Kaip matyti iš apklausos rezultatų, STŽ teikiami terminai *plūdriosios grindys*, *kabamosios lubos*, *rėmsijė* vartosenoje dar nėra įsitvirtinę. Didelei daliai respondentų norminiai variantai buvo negirdėti. Kaip minėta, Statybos fakulteto studentai prieš apklausą dar nebuvo išklause specialybės kalbos kultūros kurso, todėl nežinojo, kokių lingvistinių reikalavimų paisoma sudarant terminą.

Mažiausiai klystama vartojant terminus *skiediklis* (48 % darbuotojų ir 33 % studentų vartoja

netaisyklingą terminą *atskiedėjas*), *techninė priežiūra* (netaisyklingą terminą *techninis aptarnavimas* vartoja 37 % darbuotojų ir 48 % studentų) ir *išoriniai matmenys* (nenorminį terminą *išoriniai išmatavimai* vartoja 32 % darbuotojų ir 43 % studentų). Iš rusų kalbos nusižiūrėta daiktavardžių priesagos -ėjas reikšmė iš išsimokslinusių žmonių vartosenos traukiasi (nors prekių etiketėse dar gana dažnai rašoma: *balintojas*, *rūdžių surišėjas*, *dėmių išėmėjas* ir pan.). Gana taisyklingą terminų *techninė priežiūra* ir *išoriniai matmenys* vartoseną veikiausiai bus nulėmusios kalbos redaktorių pastangos – tiek mokslo literatūroje, tiek populiariuose periodiniuose leidiniuose dažniausiai vartojami taisyklingi terminai.

Tai, kad pastaruoju metu terminijoje vengiama priesagos -imas daiktavardžių daugiareikšmiškumo, anketinio tyrimo metu pastebėjo studentai (vienas studentas nurodė, jog *išmatavimai* nevartotinas todėl, kad „nevartotini žodžiai yra ir *skaitiklio parodymai bei įrengimai*“).

Apibendrinant anketinės apklausos rezultatus galima teigti, kad anketinei apklausai atrinktus nenorminius terminus tiek Statybos fakulteto IV kurso studentai, tiek statybos sektoriaus darbuotojai vartoja kur kas dažniau nei taisyklingus. Darbuotojų kalba terminų vartosenos požiūriu netaisyklingesnė už studentų kalbą.

1 lentelė. Statybos sektoriaus darbuotojų terminų vartoseną

Taisyklingas terminas	Vartojimo pasiskirstymas, %		Netaisyklingas terminas
Aukštybinis pastatas	12	88	Aukštuminis pastatas
Gniuždomasis stipris	11	89	Stipris gniuždant
Išoriniai matmenys	32	68	Išoriniai išmatavimai
Kabamosios lubos	2	98	Pakabinamosios lubos
Plūdriosios grindys	1	99	Plaukiojančios grindys
Profiluotis	2	98	Profilis
Rėmsijė	7	93	Rygelis
Saugos nuo elektros taisyklės	24	76	Elektroaugos taisyklės
Skiediklis	52	48	Atskiedėjas
Techninė priežiūra	37	63	Techninis aptarnavimas

2 lentelė. Statybos fakulteto IV kurso studentų terminų vartoseną

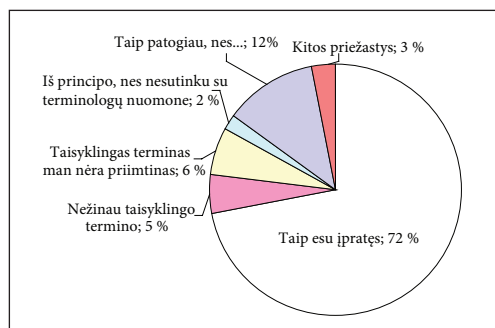
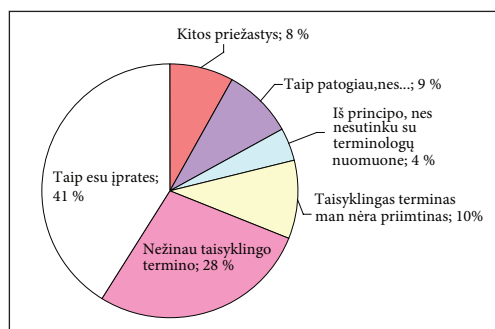
Taisyklingas terminas	Vartojimo pasiskirstymas, %		Netaisyklingas terminas
Aukštybinis pastatas	19	81	Aukštuminis pastatas
Gniuždomasis stipris	31	69	Stipris gniuždant
Išoriniai matmenys	57	43	Išoriniai išmatavimai
Kabamosios lubos	2	98	Pakabinamosios lubos
Plūdriosios grindys	2	98	Plaukiojančios grindys
Profiliuotis	4	96	Profilis
Rėmsijė	31	69	Rygelis
Saugos nuo elektros taisyklės	43	57	Elektrosaugos taisyklės
Skiediklis	67	33	Atskiedėjas
Techninė priežiūra	52	48	Techninis aptarnavimas

Netaisyklingų terminų vartojimo priežastys

Viena svarbiausių netaisyklingų terminų paplitimo tiek sakytinėje, tiek rašytinėje kalboje priežasčių yra norminio atitikmens nežinojimas. Taigi šiuo požiūriu labai svarbi aktyvesnė taisyklingų terminų sklaida rašytinėje kalboje. Mokslo literatūroje, žiniasklaidoje, institucijų interneto puslapiuose turėtų būti vartojami tik taisyklingi terminai. Rašytinė kalba, būdama, J. Lotmano žodžiais tariant, „stabili, nes yra orientuota į abstrakčią ir sąlygiškai pastovią konkrečiai kalbai ir konkrečiai kultūrinei epochai būdingos atminties apimtį“ (Lotman 2004: 164), turėtų būti pavyzdys sakytinei kalbai. Be abejo, nauji taisyklingi terminai vartosenoje neprigija taip greitai, kaip norėtų kalbos specialistai, jie „ilgesnį ar trumpesnį laiką koegzistuoja su senaisiais“ (Palionis 1999: 29), tačiau minėtoji aktyvesnė norminių variantų sklaida šį procesą galėtų paspartinti.

Nemaža dalis statybos sektoriaus darbuotojų (49 %) ir studentų (53 %) žino, kad jų vartojami terminai yra netaisyklingi, bet vis tiek renkasi vartoti nenorminį variantą. Dažniausiai iš netaisyklingų terminų vartojimo priežasčių nurodomas toks ekstralingvistinis veiksnys, kaip įprotis (1, 2 pav.): 38 % studentų ir net 67 % darbuotojų anketoje pateiktus netaisyklingus terminus vartoja, kadangi prie tokių terminų yra pripratę.

Su įpročiu yra susijęs ir patogumo veiksnys: 21 % studentų ir 12 % darbuotojų nenorminius terminus vartoja, nes taip jiems yra patogiau. Apklausos dalyvių, kurie rinkosi šią priežastį,

1 pav. Statybos sektoriaus darbuotojų netaisyklingų terminų vartojimo priežastys**2 pav.** Statybos fakulteto IV kurso studentų netaisyklingų terminų vartojimo priežastys

buvo prašoma įvardyti, kodėl jų vartojami nenorminiai terminai yra patogesni. Dažniausiai buvo nurodyti du argumentai: termino trumpumas ir galimybė geriau susikalbėti su kolegomis. Terminų trumpumo kriterijų reikėtų atmesti, nes dažniausiai būtent taisyklingi terminai yra trumpesni, kadangi, kuriant terminus, be kitų reikalavimų, laikomasi ir kalbos, be abejo, ir terminų, ekonomiškumo principo. Taigi palyginkime: *plūdriosios* ir *plaukiojančios grindys*, *pakabinamosios* ir *kabamosios lubos*, *išoriniai išmatavimai* ir *matmenys* ir t. t. Priežastis, kad vartojant netaisyklingus terminus bus sunku susikalbėti su kitais komunikacijos dalyviais, jau yra psichologinio pobūdžio. Šiuo atveju turbūt aktualesnis yra nuo įpročio neatsiejamas, vienu svarbiausių ekstralingvistinių veiksnių laikomas *atitiktis pasiūlymo greitis* (Girčienė 2005: 120). Taisyklingiems terminams sunku konkuruoti su nenorminiais terminais, kai šie vartosenoje jau įsitvirtinę.

Taigi rašytinėje kalboje (tiek internete, tiek spausdintuose tekstuose) turi funkcionuoti taisyklingi terminai, autoritetingesnė rašytinė kalba padėtų taisyklingiems terminams lengviau adaptotis sakytinėje kalboje, taip vartotojai išvengtų nepatogumo, kylančio dėl norminių terminų vartojimo. Be abejo, faktas, kad žmogus blogai jaučiasi vartodamas taisyklingą kalbą, reikalautų atidesnių studijų. Patogumo ir įpročio veiksniai, be abejo, glaudžiai susiję ir su socialine bei kalbine aplinka. Kita vertus, patogumo kriterijus apskritai yra postmoderniosios visuomenės bruožas, pastebimas ne tik su kalba susijusiose srityse. Būtent su patogumui teikiamu prioritetu siejamas kalbos prastėjimas: „šveplavimas“ elektroninėje erdvėje, skolinių gausa ir t. t. Akivaizdu, kad patogumo principui mūsų visuomenėje suteiktas vertybės statusas kelia pavojų kalbai.

Tik maža dalis apklausos dalyvių – 6 % darbuotojų ir 6 % studentų – teigė, kad taisyklingas variantas jiems nėra priimtinas, nes *keistai skamba, netiksliai atspindi sąvoką, yra nepatogus, neįprastas*. Dar mažiau respondentų – 2 % darbuotojų ir 4 % studentų – pažymėjo teiginį, kad nenorminius terminus vartoja *iš principo*, nes *nesutinka*

su terminologų nuomone. Toks pasirinkimas sietinas su respondentų išsilavinimu, apskritai su sąmoningumu. Darytina prielaida, kad aukštąjį išsimokslinimą įgiję ar bebaigiantys įgyti kalbos vartotojai supranta norminės kalbos, kartu ir terminų taisyklingumo, sistemiškumo, būtinybę. Šiuo požiūriu apklausos rezultatai neutralizuoja interneto erdvėje atvirai demonstruojamą priešišumą kalbininkams, o kartais – ir pačiai kalbai leidžia tikėtis, kad statybos sektoriaus kalba bus kur kas taisyklingesnė. Keletas apklausos dalyvių studentų, nors nebuvo prašomi, siūlė būdus, kaip reikėtų spręsti netaisyklingos statybos srities kalbos problemą. Suvokdami, kad didžiulę įtaką netaisyklingų terminų paplitimui daro interneto kalba, respondentai siūlė prieš užregistruojant statybos įmonės interneto svetainę *Valstybinei lietuvių kalbos inspekcijai* atlikti bent pagrindinio puslapio patikrą. Būtinybę reguliuoti kalbos funkcionavimą internete minėjo ne vienas studentas.

Respondentų, kurie rinkosi *kitas priežastis* (ši atsakymo variantą pažymėjo 3 % darbuotojų ir 3 % studentų), buvo prašoma jas įvardyti. Dauguma priežasčių yra susijusios su jau aptartomis, t. y. su termino vartojimo nepatogumu, atitiktis neįprastumu, baime, kad norminių terminų vartojimas kliudys dialogui. Kai kurie darbuotojai teigė, kad netaisyklingų terminų jie buvo mokomi mokslo įstaigose.

Apibendrinant galima teigti, kad IV kurso studentų taisyklingos kalbos vartojimas labiau susijęs su sąmoningu apsisprendimu, iš atsakymų labiau matyti jų vertinamasis požiūris. Darbuotojų kalbos vartojimas – instinktyvus, natūralus, nulemtas socialinės ir kalbinės aplinkos.

Naudojimosi informaciniais šaltiniais dažnis turėjo atskleisti ir kitas priežastis: koks yra taisyklingų terminų poreikis tarp statybos sektoriaus darbuotojų bei studentų ir kokia yra vartotojų vidinė motyvacija vartoti norminius terminus. Apklausos dalyvių buvo klausama, kaip dažnai jie naudoja *Statybos terminų žodynu*, statybininkų žinybais ir Valstybinės lietuvių kalbos komisijos interneto svetainės *Terminų banku* bei *Konsultacijų banku*. Atsakymai parodė, kad netaisyklinga statybos sektoriaus darbuotojų ir Statybos fakulteto studentų kalba glaudžiai susijusi su nenoru

naudotis informaciniais šaltiniais, taigi susidaro poreikio ir vidinės motyvacijos stoka. *Statybos terminų žodynu* niekada nesinaudojo net 78 % studentų ir 89 % darbuotojų, apie *Terminų banką* ir *Konsultacijų banką* nieko nėra girdėję 81 % studentų ir 94 % statybos sektoriaus darbuotojų. Dažniausiai iš minėtųjų šaltinių respondentai naudojami statybininkų žinytais: 53 % darbuotojų ir 23 % studentų jais naudojami kartais, 13 % darbuotojų ir 8 % studentų – dažnai. Reikėtų paminėti, kad žinynuose taip pat pasitaiko kalbos klaidų.

Taigi, kaip matyti iš apklausos rezultatų, poreikis vartoti taisyklingus terminus yra labai mažas. Tai, kad naudojamos tik žinytais, rodo, jog daugiausia ieškoma su specialybe susijusios informacijos, taigi susipažinimas su taisyklingais terminais yra atsitiktinis. Vidinės motyvacijos vartoti norminius terminus trūksta tiek studentams, tiek darbuotojams, jie neieško taisyklingų terminų nei žodynuose, nei interneto kalbos nutarimus ir naujienas skelbiančioje bei kalbos klausimais konsultuojančioje svetainėje.

Išvados

1. Anketinės apklausos metodu atlikus specialiai atrinktų statybos terminų vartosenos tyrimą, nustatyta, kad VGTU Statybos fakulteto IV kurso studentų kalba terminų vartosenos požiūriu yra taisyklingesnė, palyginti su kalba statybos sektoriaus darbuotojų, turinčių aukštąjį išsimokslinimą. Normiškesnė studentų kalba sietina tiek su kalbine aplinka, tiek su sąmoningu apsisprendimu. Norminiams terminams vartosenoje įsitvirtinti didelę įtaką turi vadovėlių, kitos mokslo literatūros kalba. Su dauguma taisyklingų terminų studentai susiduria skaitydami mokomąją literatūrą, todėl jiems taisyklingi terminai yra įprastesni nei statybos sektoriaus darbuotojams. Darbuotojų terminų vartojimas labiau sietinas su įpročiu, kuris yra glaudžiai susijęs su socialine ir kalbine aplinka.
2. Tiek studentams, tiek statybos sektoriaus darbuotojams trūksta vidinės motyvacijos,

poreikio vartoti taisyklingus terminus. Mokydamiesi ar dirbdami respondentai pernelyg retai naudojami (didelė dalis iš viso nesinaudoja) informacijos šaltiniais, kuriuose galima pasitikrinti, ar jų vartojamas terminas yra taisyklingas.

3. Dažną netaisyklingų apklausai atrinktų statybos terminų vartoseną lemia ne lingvistiniai (sistemiškumas, distinktyvumas, motyvacijos taiklumas, ekonomiškumas), o ekstralingvistiniai veiksniai (netaisyklingo termino paplitimas visuomenėje, įprotis, baimė būti nesuprastam kitų komunikacijos dalyvių, vidinės motyvacijos ir poreikio vartoti taisyklingus terminus stoka).
4. Taisyklingų terminų sklaida turėtų būti kur kas aktyvesnė. Ne tik specialistams, bet ir plačiajai visuomenei skirtuose laidiniuose, interneto svetainėse turėtų būti vartojami taisyklingi terminai. Autoriai neturėtų vengti vartoti taisyklingų terminų, tokių kaip *kabammosios lubos*, *plūdriosios grindys*, *profiliuotis* ir t. t. Turėtų būti atliekama statybos įmonių interneto svetainių kalbos patikra.

Literatūra

- Girčienė, J. 2005. *Naujųjų skolinių atitikmenys: struktūra ir vartoseną*. Vilnius: Lietuvių kalbos institutas.
- Giddens, A. 2000. *Modernybė ir asmens tapatumas*. Vilnius: Pradai.
- Lotman, J. 2004. *Kultūros semiotika*: straipsnių rinktinė. Vilnius: Baltos lankos.
- Palionis, J. 1999. *Kalbos mokslo pradmenys*. Vilnius: Jandrija.
- Statybos sektoriaus studija: darbuotojų ir jų kvalifikacijos kaitos prognozių tyrimo ataskaita* [interaktyvus] [žiūrėta 2010-01-18]. Prieiga per internetą: <http://www.pmmc.lt/Skelbimai/SEK_LT/Statybos%20sektorius.pdf>.
- STŽ – *Statybos terminų žodynas*. 2002. Vilnius: Lietuvos mokslas.
- Zemlickas, G. 2002. „Kad susikalbėtume“, *Mokslo Lietuva* 19 (265): 13.

THE USE OF SOME TERMS IN THE FIELD OF CONSTRUCTION: DISCREPANCY BETWEEN THEORY AND PRACTICE

Lina Rutkienė

In modern society technical skills and competence are highly valued. The process of technologisation affects changes in language because the development of language is closely related to changes in society. Language becomes technical since humans constantly expose themselves to technical realia and their denominations. Yet, not always the widespread terms denoting technical concepts are grammatically acceptable.

The main objectives of this article are the following: to analyse certain ad hoc selected terms used in the field of construction by use of questionnaires; to discuss the causes of ungrammatical use of the terms; to estimate the predominant role of linguistic or extralinguistic factors; to test and compare the degree of grammatically correct use of the terms by IV year students and employees of the construction sector.

Keywords: construction terminology, linguistic and extralinguistic factors, language Mange (Alteration), method of questionnaire.

Įteikta 2010 01 19; priimta 2010 02 18